

aby přešly bezprostředně ze služby vojenské do služby civilní aneb o přijetí do ní se ucházeli po přeložení do neaktivního stavu, avšak nejdéle do měsíce po té, a službu tu pak v určité lhůtě také nastoupili.

Při tomto právním názoru setrvává nss i nyní. Pokud tedy stížnost stojí na stanovisku, že není třeba, aby st-l byl měl úmysl vstoupiti do státní služby a aby mu v projevu tohoto úmyslu výkonem vojenské válečné služby bylo zabráněno, nýbrž že pro uplatňovaný nárok st-lův na výhodu z důvodu výkonu vojenské válečné služby stačí, že měl vzhledem k své kvalifikaci možnost do státní služby vstoupiti a že mu výkonem vojenské služby v použití této možnosti bylo zabráněno, jest vzhledem k tomu, co bylo prve uvedeno, bezdůvodná. Poukazuje-li stížnost dále na to, že žal. úřad usuzoval na nedostatek vůle st-lovy vstoupiti do státní služby z domnělého a ničím neprokázaného úmyslu st-lova věnovati se stavu učitelskému a že st-li i jako učitel nárok na výhodu z důvodu výkonu vojenské válečné služby příslušel, ježto je učitel úplně na roveň postaven státnímu zaměstnanci a že proto případný st-lův úmysl státi se učitelem, by nároku st-lovu na výhodu z důvodu výkonu vojenské válečné služby nemohl býti v cestě, sluší k těmto námitkám stížnosti připomenouti jednak, že st-l sám uvedl ve svém podání z 23. května 1923, jímž se domáhal přiznání zmíněné výhody, že se nacházel v době od 5. prosince 1918 do 23. června 1919 na studijní dovolené za účelem absolvování učitelského ústavu, ježto se chtěl věnovati stavu učitelskému, a odporuje tudíž stížnost v tom směru spisům, jednak že nárok st-le jako státního úředníka posuzován býti může jenom podle předpisů pro státní zaměstnance platných, tedy podle předpisů zák. č. 230/1920, který však nemá ustanovení, o které by se stížnost v tomto ohledu mohla opřítí.

Č. 4226.

Řízení před nss-em. — Řízení administrativní:
*** Připojí-li úřad ke svému rozhodnutí, jež dle zákona jest rozhodnutím konečným, poučení, že se z něho možno odvolati k úřadu vyššímu, může ona ze stran, již ve věci bylo vyhověno, bráti nesprávnost poučení v odpor stížností u nss.**

(Nález ze dne 13. prosince 1924 č. 22.307).

V ě c: Právovárečné měšťanstvo v T. (adv. Dr. Ludvík Hammer z Prahy) proti okresní správní komisi v Táboře stran vodní dávky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Správní komise města T. vyřídila rozhodnutím z 21. prosince 1923 podání z 8. října 1922, 24. ledna 1923 a 2. května 1923, kterými se právovárečné měšťanstvo v T. ohradilo proti předepsání obecní dávky z vody užitkové, jakožto odvolání a usnesla se odvolání tomu vyhověti.

Právovárečné měšťanstvo v T. podalo další odvolání, ve kterém namítalo, že podle smlouvy jím dne 20. května 1844 uzavřené s obcí t-skou má právo na bezplatné užívání vody potřebné pro pivovar.

Osk zrušila pak rozhodnutím z 29. dubna 1924 usnesení měst. správ. komise, poněvadž právo st-lky na braní vody z měst. vodovodu jest povahy soukromoprávní. Připojeno bylo poučení, že do tohoto rozhodnutí lze si stěžovati do 14 dnů. Stížnost k nss-u podaná obrací se proti oně části tohoto rozhodnutí, která obsahuje poučení o opravných prostředcích, poukazujíc k tomu, že rozhodnutí osk jest ve věci vybírání vodného konečným.

Nss-u bylo se nejdříve zabývatí námitkou, vznesenou zúčastněnou stranou, městskou obcí t-skou v odvodním spise, že st-lka není k podání stížnosti legitimována, ježto poučením o opravném prostředku nebylo jí žádné právo odňato ani porušeno, naopak odvolání k zsv-u prodloužila by se jí lhůta k placení vodní dávky.

Nař. rozhodnutím byl spor, týkající se povinnosti k placení vodného podle řádu o vybírání vodného vyřízen ve smyslu pro st-lku příznivém. Kdyby byl další opravný prostředek, musela by se st-lka podrobiti novému přezkoumání tohoto pro ni příznivého výroku. St-lka tvrdí, že toto rozhodnutí jest ve smyslu § 44 ob. fin. novely a podle pravidel o vybírání vodného konečným. Je-li tomu tak, pak má st-lka nárok, aby také za konečné bylo pokládáno a aby druhé straně nebyla úřadem poskytována možnost, domáhati se instančním postupem opravy tohoto rozhodnutí, které má platiti za konečné. Když však úřad tak učinil, připojuje právní poučení, že lze podati další odvolání, nelze tvrditi, že by procesní právo st-lky uvedeného obsahu nebylo porušeno, a jest proto st-lka k podání stížnosti legitimována.

Ve věci samé shledal nss stížnost důvodnou. — — —

Č. 4227.

Dávka z přepychových bytů: * Pro jednotlivou osobu jest ve smyslu 2. odst. § 2 pravidel o vybírání dávky z přepychových bytů vydaných nař. č. 143 Sb. z r. 1922 přípustná toliko jedna místnost, i kdyby osoba ta měla domácnost v obecném slova smyslu.

(Nález ze dne 13. prosince 1924 č. 22.308).

V ě c: Městská obec Ž. proti okresní správni komisi v Ž. o obecní dávku z přepychových bytů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Marii N-ové v Ž. byla městským úřadem v Ž. z bytu, pozůstávajícího ze dvou pokojů na rok 1923 předepsána dávka z přepychových bytů částkou 200 K. Odvolání její bylo usnesením měst. zast. v Ž. z 9. února 1924 zamítnuto, ježto jde o byt používaný jednotlivcem a pozůstávající ze dvou obytných místností.

Rozhodnutím z 3. dubna 1924 vyhověla osk v Ž. dalšímu odvolání Marie N., zrušila usnesení měst. zast. a uložila purkmistrovskému úřadu, aby po novém šetření, zda poplatnice vede vlastní domácnost, znova rozhodl.